

ተመስጦ

ተመስጦ ምን ማለት ነው?

አንድ ሰው በአንድ ነገር ላይ ተመስጦ ሲባል፡- ይህ ሰው ነገሩን በቅርብ እየመረመረ፣ እደጠናው፣ እየፈተኸው፣ ጥልቀቱን ለማየት እየተነተነው ነው ማለት ነው።

ተመስጦ ማለት በሀሳብ ወይም በመንፈስ ወደ ጥልቁ ምሥጢር መነጠቅ ማለት ነው። ይህም ከተለመደው የዕውቀት ዓይነት ወደከፍተኛው ደረጃ መድረስ ነው። ዕውቀቱም ከስሜት በላይ የሆነና ሁሉ አዲስ የሚሆን የመንፈስ ተድላና ደስታ ነው። በዚህ ዕውቀት ውስጥ መንፈሳዊ ምግብና ደስታ አለ።

ተመስጦ፣ አእምሮን፣ ልብና መንፈስን ከላይ ብቻ የሚገኘውን አምላካዊ ዕውቀት ለመቀበል ማዘጋጀት ማለት ነው። ወይም በውስጥ ያለውን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለማነሳሳት መፍቀድ ማለት ነው።

ለተመስጦ ፀጥታ፣ እርጋታ፣ ስሜትን መግዛትና መንፈስን ከሚያውኩ ማናቸውም ነገሮች መታቀብ አስፈላጊዎች ናቸው።

የሰው ስሜት ከውጪያዊ ሁከቶች ነፃ ሲሆን፣ ከሥጋዊ ሀሳብ ሲላቀቅና፣ ለመንፈሳዊ ስጦታዎች ራሱን ሲያዘጋጅ ተመስጦው ጥልቅና ስኬታማ ይሆናል።

ለተመስጦ ስኬት የሚረዳው አንድን ነገር ለማወቅ ያለህ ፍላጎትና አምላካዊ ነገር ላይ ማተኮር ነው።

በመቀጠል በዝርዝር ልናያቸው የሚያስፈልጉ ብዙ የተመስጦ ክፍሎች አሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ፣ በመዝሙር፣ በዚህም ተመስጦ ሊመጣ ይችላል። ወይም በሥነ ፍጥረት ውበትና ጥበብ፣ በሰማያትና በመላእክት፣ በሞት፣ በፍርድና ከዚያ በኋላ ባሉ ሁኔታዎች መነሻነት ሊጀምር ይችላል። በድርጊቶች፣ በቅዱሳን ሕይወት፣ በውሱን ወይም በአጠቃላይ ሥነምግባሮች፣ በእግዚአብሔር ትእዛዛት የሚመጣም

ሊሆን ይችላል። ሌላ ታላቅ የሆነና በእግዚአብሔር ድንቅ ባህርያት ለምሳሌ ወሰንየለሽነቱን፣ እውነተኛነቱን፣ ጸጋውን በማሰብ መመስላም አለ። በአጠቃላይ ብዙ ምክንያቶች ሊኖሩ ይችላሉ። የሚጠቅሙትን መንፈሳዊ ነገሮች ለመምረጥ በቁሳዊ ነገሮች ላይ እንኳን ሰው ሊመሠጥ ይችላል።

የተመስጦ ዓለሞች መጽሐፍ ቅዱስ

በእግዚአብሔር አነሳሽነት የተነገሩና የተጻፉት ቃላት መንፈስ የሆነና በትምህርት በአካል ገዝፈው የሚታዩ ናቸው። ፊደሎቹ ላይሆኑ በውስጣቸው ያለው መንፈስ ደግሞ ሕይወት የሚሰጥ ነው። (2 ቆሮ 3:6)። ለዚህ ነው ጌታችንም «ሕይወትን የሚሠጥ መንፈስ ነው» ሲል የተናገረው። (ዮሐ 6:63)።

በውስጡ ሉል /የባህር ዕንቁ/ እንዳለው ቅርፊት፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላትም ጥልቅ የሆነ ምሥጢርን በውስጣቸው ያመቁ ናቸው። ዕንቁው የቃላቱ መንፈስ ነው። ስለዚህ በቃላቱ ወይም በቅርፊቱ ብቻ አትርካ። ሽፋኑን ገላጠህ ውስጣዊውን ሉል ውሰድ። ይህ ሊሆን የሚችለው ደግሞ በመንፈስ ቅዱስ አጋዥነትና እንደ ቅዱስ ጳዊት «ዓይኖቼን ክፈት፣ ከሕግህም ተግምራትን አያለሁ» እያልክ በምትጸልየው ጸሎት ነው። (መዝ 118:18) ወይም «አቤቱ ያይ ዘንድ ዓይኖቼን እሳክህ ግለፅ» ብሎ ስለ ደቀመዝሙሩ ግያዝ እንደጸለየው ዐይኖቼን እንዳስገለጠለት ኤልሳፅ በቅዱሳን የምልጃ ጸሎት የሚገኝ ነው። (2 ነገ 6:17)።

ተመስጦ በመንፈስ ቅዱስ ግብር የሚመጣ የአእምሮ ብሩህነት ነው። በዚህ ብርሃን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉትን መጻሕፍት ሽፋናቸውን ገልጦ ምሥጢሩን መፈለግና በጥልቀት

መረዳት ይቻላል። ይህም ማለት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በመመስገን በእግዚአብሔር ገላጭነት የተቀመጠውን አምላካዊ እውነት ለማግኘት መጣር ነው። «በዚያን ጊዜም መጻሕፍትን ያስተውሉ ዘንድ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው።» (ሉቃ 24:45)።

በእውነት አምላክ ሆይ በብርሃንህ ብርሃንን እናያለን። አእምሮአችንን፣ ልባችንንና ሀሳቦችንን እንዲያበራረጥ ከዚያም ተነስተን «መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት» የሚለውን ማስተዋል እንድንችል እንፈልጋለን። (ራዕ 2)

እንደዚህ አንተም በሀሳብህ፣ በልብህ፣ በመንፈስ የምታደርገውን ጥረት ሁሉ አእምሮህ ብሩህ ሆኖ አባቶችህ የተቀበሉትን ለመቀበል የበቃህ ያደርግህ ዘንድ እንደምታቀርበው ጸሎት የሚቆጠር ነው። የአንተ ሥራ አእምሮህን ዝግጁ አድርገህ እግዚአብሔር ከጥልቁ ዕውቀትና ከማስተዋሉ እንዲሞላበት ማቅረብ ነው። ማድረግም ያለብህ ልብህን መክፈትና ጌታ ገብቶ ከአንተ ጋር እራት እንዲበላ መፍቀድ ነው። (ራዕ 3:20)። አዎን አንተ እና እኔ ከሰማይ ከወረደው ሕብስት ጋር እንበላለን። (ዮሐ 6:33)። በዚህ የሕይወት ሕብስትና ከእግዚአብሔር በሚወጣው ቃል መኖር እንችላለን። (ማቴ 4:4)

በተመሰጠ ውስጥ ሕሊናህ የተጓዘው የመጀመሪያው እርምጃ ለመንፈስ ቅዱስ በር የመክፈት ያህል የሚቆጠር እርምጃ ነው።

ለዚህ ነው አባቶች ተመስጦን በጥልቀት እየተመለከቱ፡- «ከሰዎች ጥረት በላይ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ» የሚሉት። ቅዱስ ጳዊትም የሚለው ይህንኑ ነው። «አፈን ከፈትሁ፣ አለስለክሁም። ወደትእካዝህ ናፍቄአለሁና» (መዝ 118:131)።

ተመስጦ በመንፈስ ቅዱስ የሚሠጥ የጥናት ክፍለ ጊዜ ነው። በተጨማሪም መንፈስ ቅዱስ ሊሰጥህ የወደደውን እንዴት መቀበል እንደምትችል የምትለማመድበት መንገድ ነው።

ተመስጦ አእምሮ አንድን ነገር ለመረዳት /ለማወቅ/ ከሚያደርገው ጥረት በላይ ነው። መጽሐፍ ቅዱስም እንደሚናገረው በዕውቀትና በችሎታ መደገፍም አይደለም። «በራስህ ማስተዋል አትደገፍ» (ምሳ 3:5)

ዕውቀትንና ፍልስፍናን ሊያመጣ የሚችለው ምሁራዊ አስተሳሰብ እንኳን ቢሆን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ከሌለበት ተመስጦን ሊያመጣ አይችልም። በምሁርና በአምልኮ ውስጥ ባለ ሰው መካከል ሠፊ ልዩነት አለ። በሚያጠናና በሚመሠጥ፣ መጻሕፍትን በሚመረምርና ከመንፈስ ቅዱስ በሚቀበል ሰው መካከልም እንደዚሁ ልዩነት አለ። ተመስጦ ሀሳብ ብቻ አይደለም። ሀሳብን ከልብ ጋር አዋህዶ ልብን እንደመሳሪያ በመንፈስ እጅ መተውና ከእግዚአብሔር መንፈስ ለመቀበል መቃተት ነው። በዚያን ጊዜ በመንፈስ-ጥንካሬን ያገኘውን የቃሉን ጠንካራነት እንገነዘባለን። ከዚህ በኋላ ወንድሜ ሆይ ትክክለኛው የአእምሮ ደረጃ ላይ ደረሰኩ ብለህ አንዳትቆም። ነገር ግን ሕሊናህን መንፈስ ጋር የመድረሻ መንገድ አድርገው። መንፈስም የዕውቀት ሀብቶች ሁሉ ወዳለው ወደእግዚአብሔር ስለሚመራህ እርሱ ሁሉን ይሰጥሃል።

ንባቡ ውጪያዊ ነገር ላይ ብቻ ያተኮረ ሰው ያለተመስጦ ብዙ ሊያነብ ይችላል። መንፈሳዊው አንባቢ ግን ባንበባት ትንሽ ነገር የማይነጥፍ የተመስጦ ምንጭ ሊኖረው ይችላል። ባንበበው ላይ ይመሰግል እንጂ ብዙ ስለማንበብ አይጨነቅም።

ቃልም ሆነ አገላለጽ በእጅጉ ስለሚሰቡት በዚያው ወደጥልቁ ገብቶ ሲመረምር ይቆያል። «የሥራን ሁሉ ፍጻሜ አየሁ ትእካዝህ ግን እጅግ ሠፊ ነው።» እያለ ከዳዊት ጋር ያመሠግናል። (መዝ 118:96)። እግዚአብሔርም ልቡን ይከፍትለትና በአንዲት ቃል ምንም ያህል ቢወስድለት የማያልቅ ትልቅ ሀብትን ያያል። አሁንም በዚህ ከነበዩ ጋር ደስ ይለዋል (ሐሴትን ያደርጋል።) «ብዙ ምርኮ እንዳገኘ በቃልህ ደስ አለኝ» (መዝ 118:162)።

እንደመንፈሳዊው ልምምድ በቀን ቢያንስ አንድ ጥቅስ ለተመስጦ እንዲሆንህ ውሰድ። ስታነበው ከዚህ በፊት ምንም

የልዩነትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ አገናዝብ። በዚህ ሳትገደብ በዝግታ እያጠናኸው እንደዓለመ ተመስጦ ውሰደው። በዚህ ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ ለሚሰጥህ ነገር እድል ስጥ። ወይም አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ልዩ ታሪክ ውሰድና እንደዓለመ ተመስጦ ተጠቀምበት።

እግዚአብሔር ለሰዎች የሚያደርገው ልዩ እንክብካቤም ሠፊ የተመስጦ ዓለም ነው።

እግዚአብሔር የሚወዳቸውን እነርሱም በፍጹም ወዳጅነት የሚያፈቅሩትን ከእርሱ ጋር የጠለቀ ሕብረት የነበራቸውን ቅዱሳንን አስብ። ወይም በቸርነቱ በትዕግስቱ መጠን የተንከባከባቸውን በዚህ ተጠቅመው ንስሐ የገቡ ኃጥአንን አስብ። ሌሎች ልባቸው የደነደነ በትንነቱ ያልተጠቀሙትንም እንዴት ይጠበቃቸው እንደነበረ አስታውሱ።

የመጽሐፍ ቅዱስ ሰዎችም ሊመስጡህ የሚችሉ ናቸው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ጥቅሶችን ማስታወስ መቻልም ሌላው ለተመስጦ የሚያነሳሳህ ነገር ነው። እርስ በእርሳቸው እየተፈጸሙና እየተሟሉ ተመስጦ በጀመርክበት ጊዜ ሁሉ ጥቅሶችን ታገኛቸዋለህ። እያንዳንዱ ቃል ልዩ ትርጉም ይሰጥላል። ሁሉም የተመስጦን እቅፍ አበባ ያበረክቱላላል። ከዚህ ጋር አያይዘህ «መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም» የሚለውን የቅዱስ ጳውሎስ ቃል አስታውስ (1ቆሮ 2:13)።

ይህን ብታደርግ ሙሉውን ቀን በመንፈሳዊ ሀሳብ ብቻ ትይዘዋለህ። እነዚህ መንፈሳዊ ሀሳቦች ውስጥህን ሰርስረው ይገቡና ንጹሕ ሀሳብህ ንጹሕናን ይወልዳል። ልብህ በተመስጦ የተመላ እና ንጹሕ የእግዚአብሔር ቃል የሚሠራበት ይሆናል። ተመስጦ በራሱ በጸሎትህ ሰዓት እያጀበህ ከሰዎች ጋር እንኳን እያወራህ ባለሀብት ሰዓት ወደቀናው ሊመራህ ኃይል ይገኛል። አድማሮችህም ግብዝነት የሌለው ጥልቅ የሆነ ነገርህን ሁሉ ይረዱላላል።

ተመስጦ ለመንፈሳዊ ሕይወት ጥንካሬም ይጠቅማል። ተመስጦ በሀሳብ በመንፈሳዊ ስሜት በውስጣዊ እርካታ በዕውቀት በደስታ ላይ ብቻ የተወሰነ አይደለም። ወደሕይወትህ ተግባራዊ እንቅስቃሴዎችም የማደግ ባህርይ አለው። ስለዚህ የምታነበው መጽሐፍ ቅዱስም ይሁን የቤተክርስቲያን አባቶች ታሪክ /ገድል/ ራስህን በማንበብና በመመዘን ላይ ብቻ አትወስን። የነበብከውን ሁሉ ከሀሳብ ከልብህ ጋር አዋህደህ በተግባር አውለው።

ተመስጦን ከእግዚአብሔር ጋር ያለህን ሕብረትና ከሰዎች ጋር ያለህን ግንኙነት የምታሻሽለበት ጣንገድ አድርገህ አስበውና በመንገዱ ለመገዝ ራስህን አመቻች። የምታነበው ሁሉ በጸሎት የተደገፈ ይሁን። «ዐይኖቼን ከፈት ከሕገህም ተገምራትን አያለሁ።» (መዝ 118:18) እንዳለ ዳዊት ተመስጦ አምላካዊ ገላጭነትን ይፈልጋል። አንዳንድ ሰው እግዚአብሔር በገለጸለት ምሥጢር ተገርሞ ሲያነበው ከዚህ በፊት ያሳገኛቸው አዳዲስ ትምህርቶችንና ቀድሞ ሕሊናውን ያልሰቀሉትን ልዩ ምስጢራት ያገኛል።

መዝሙራዊ ዳዊትን ስታነብ ወይም ስትጻልይ ይህን የመሠለ ነገር ያጋጥምሃል። ዘወትር በምትጻልየው ጸሎት ውስጥ በየዕለቱ አዲስ የሆነና ከዚያ በፊት ያሳገኘው አምላካዊ ምሥጢር ሊገለጽህ ይችላል። እግዚአብሔር በሕሊናህ ውስጥ የሚበራ የብርሃን መስኮት ለአንተ ይከፍትላላል። ይህ ብርሃን በአንተ ዕውቀትና የአእምሮ ብቃት የመጣ እንዳይመስልህ። ተመስጦ ስታነብ ስትጻልይ እግዚአብሔር በአንተ ላይ ያዘነበው የማያልቀው ስጦታው ከፍል እንደሆነ እወቅ። ጸሎት የተመስጦ ምንጭ ይሆንህና አራሱ በተመስጦ ይታጀባል። በዚህ ዓይነት ጸሎት ውስጥ ቃላት ሁሉ ሠፊና ወሠን የለሽ ጥልቅ ምሥጢርን የያዙ መሆናቸው በየዕለቱ ይታያል።

የተመስጦ ልምድ ወይም ጸጋ ከሌለህ የቅዱሳን አባቶችን የተመስጦ ሕይወት የሚናገሩ መጻሕፍትን አንብብ። ታላቁ ቅዱስ የሐንሽ አፈወርቅ በማቴዎስ ወንጌል፣ በዮሐንስ ወንጌል፣ በሐዋርያት

ሥራና በአሥራ አራቱ የሳውሎስ መልእክታት ላይ እጅግ ብዙ የአንድምታ መጻፍትን ጽፏል። እነዚህ ሁሉ ተመስጦና ማብራሪያን የተመሉ ናቸው። ቅዱስ ዮሐንስ መጻሕፍቱን በተመስጦ ያብራራበትን ያስተማረበትን ብሉም የተማረበትን መንገድ መርምርና ተከተለው።

እንደዚህ ከሌሎችም ቅዱሳንና ከሥራዎቻቸው ጋር ቆይታ አድርገው። በተለይም በዚህ በትምህርታቸው ጥልቀት ብቻ ሳይሆን በተመስጦ አውቅና ካላቸው እንደግር ቅዱስ ኤፍሬም ሰርዖዊ፣ ቅዱስ ያዕቆብ ዘሥሩግ፣ ከመሳሰሉት አባቶች ብዙ ተማር። ሥራዎቻቸውን እያነበብክ እንደተመሥጦ ትምህርት ቤት ተጠቀምበት።

በመጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌያዊ ጽሑፎች ላይ ልዩ ተመስጦ የነበራቸውን አባቶች ሕይወት ለማንበብ ራስህን አለማምድ። ምሳሌያትን ማንበብ፣ የነቢያትን መጽሐፍ፣ የሰሎሞንን መጋልያት ለመረዳት በጣም ጠቃሚ ነው። የመሥዋዕተን የስእለቱን፣ የባሕርን፣ በርኩሳትና በመንጻጻት መካከል ያሉትን ሕግጋት ሁሉ ሊመጣው ያለው ነገር ጥላ መሆን ለመረዳት ያስችላል (ቆላስ 2:17)

ምንም ጥቅም በሌላቸው ሁከትና ጭንቀት በበዛባቸው ተራ ነገሮች እንዳትጠመድና በመልካምና ጠቃሚ በሆኑ ነገሮች የተከበብክ እንድትሆን ተመስጦን በተገባር ልመደው። ጥሩም ይሁን መጥፎ ባቀረብክላት ነገር ይወሰን እንጂ፤ አእምሮህ ለተመስጦ ፈጣን መሆኑን እርግጠኛ ሁን። ከዓለማዊ ነገር፣ ወይም ከውስጥ የቀረቡ የተለያዩ ነገሮች ሊኖሩ ይችላሉ። ነገር ግን መምረጥ ያለብህ ለመንፈሳዊ ሕይወትህ የሚጠቅመውን ብቻ ይሁን።

ይህ ጸጋ ለቅዱሳን ብቻ ሳይሆን ለአንተም ለሁላችንም እንዲያውም ለጋራችንም ጭምር የተሠጠ መሆኑን ፀውቀህ ልትጠቀምበት ያስፈልጋል። የሚያስገርም የተመስጦ ችሎታ ያላቸው ብዙ ሰዎች አሉ። የሚያሳዝኑ ግን በኃጢአት መሆኑ ነው። ለእነዚህ ዓይነት ሰዎች በአንድ የተለየ የኃጢአት ዓይነት ላይ መመሥጥና

አድናቆት ውስጥ መግባት ቀላል ነው። ያ የሚያሳሳለውና የሚያስበው ኃጢአት ደግሞ ሀሳቡን፣ ስሜቱን ስለሚገዛው፣ በሕሊናው ላይ አሉታዊ ተጽእኖ ያሳድራል። ይህ ብዙ ጸሐፊያን፣ ገጣሚያን እና የልብ ወለድ ደራሲያን የሚጠቀሙበት ዘዴ ማለት ነው።

የቅዱሳን የሆነው ግን በመንፈሳዊ ነገር ላይ ብቻ ያተኮረ ነው። ስለዚህ በኃጢአት ውስጥ ሆነው በክፉ ሀሳብ የሚመሠጡት ሰዎች በንስሐ ቢመለሱና ይህን ጸጋቸውን ወደመንፈሳዊ መንገድ ቢቀይሩት አስገራሚ ውጤት ይገኝበታል።

ከኃጢአተኝነት ወደንስሐና መንፈሳዊ እድገት የተመለሰውን ከዚያ በኋላ ኃጢአቱን ሁሉ ዘርዘሮ "The confessions" በሚለው መፅሐፍ ላይ የጻፈውን ቅዱስ አውግስጢኖስን እንደምሳሌ ማየት ይቻላል።

ማንበብ ተመስጦን ከሚያመርቱ መሳሪያዎች አንዱ ነው። ተመስጦ የተሠወረው ተገልጾ እንዲታይህ ከጥልቁ ምሥጢር ተከፋይ እንድትሆን የሚያደርግህ እንደሆነ ዘወትር አስታውስ። ተመስጦ ከባዶነት ጠብቆ ለውሳጣዊት ነፍሱ መንፈሳዊ ምግብ እና እግዚአብሔር ያደረገልህን ድንቅ ሥራ ሁሉ የምታስብበት ጥበብ ይሠጥሃል።

ተፈጥሮ

በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ስለአብርሃም ልጅ ይስሐቅ የተነገረው፣ ሌላውን የተመስጦ ዓይነት ማለትም በተፈጥሮ መመሥጥን ሊያመለክት ይችላል። «ይስሐቅም በመሸ ጊዜ በልቡ እያሳሰለ ወደሚዳ ወጥቶ ነበረ።» (ዘፍ 24:63)። ይህ ማለት በተፈጥሮ ውበት መማረክና መመሥጥ ሳይሆን ቅዱስ ዳዊት እንዳለው ከሚያስገኘው መንፈሳዊ ጥቅም አንጻር ነው። «ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ። የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ ያወራል.....» (መዝ 18:1)።

በተፈጥሮ የእግዚአብሔርን ታላቅነት ፈጣሪነት እንዲሁም ለፍጥረቱ ካለው ከፍተኛ ጥንቃቄ የተነሳ ጽኑ ፍቅርን ወደማሰብ ትሸጋገራለህ።

ይህ በዐይን የምታየው ሰማይ ታላቅ የተመሰጠ ዓለም ሊሆንህ ይችላል ስለእግዚአብሔር ዙፋን ማሰብ ነው። (ማቴ 5:34)።

የሐንስ ፍቁር እግዚአብሔር በራዕይ መጽሐፉ ስለዚህ ነገር አብዛኛ ይናገራል። በተለይ (በራዕይ 4:1) «ከዚያ በኋላም አየሁ። እነሆም በሰማይ የተከፈተ ደጅ...» እንዲሁም (በራዕ 21) ላይም ስለ አዳጋላይም ሰማያዊትና እግዚአብሔርና ሰዎች በአንድነት ስለሚያደሩበት ሥፍራ በተመሰጠ እየተመለከተ ይናገራል።

ሕሊናን በሰማያትና በሰማያዊ ነገር ላይ መስቀልና መመሠጥ ያለ ጥርጥር የአንድን ሰው አእምሮ እና ልብ ከቀስ አካላዊ (ማቴሪያላዊ) ደረጃ ከፍ ያደርገዋል። በሰማያት መመሠጥ በመላእክት መመሠጥን ያመጣል። በተጨማሪም በሰማያት ኃይሎች ሁሉ፣ ኪሩቤልን፣ ሱራሬልን፣ ሊቃነ መላእክትን በመንበሩ ፊት ያሉትን አልፍ፣ አእላፍ የሚሆኑትን ሠራዊት፣ ሰውን ለማገዝ፣ ለመርዳት የሚላኩትን ሁሉ እያሰቡ ፈጣሪን በተሠቀለ ሕሊና መመልከት ነው። (ዕብ 1:14)
«ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍቆች አይደሉም?»

እነዚህ መላእክት ባህርያቸው ምንድን ነው? መንፈሳዊነታቸው፣ ቅድስናቸው፣ ፍቅርና መታዘዛቸው እንዴት ነው? (መዝ 103:4)፣ ለሰዎችና ለእግዚአብሔር የሚሠጡት አገልግሎት ምን ዓይነት ነው? በዘለዓለም ሕይወት ውስጥ ከእኛ ጋር የሚኖራቸው ግንኙነት ምን ይሆናል?... በመንፈሳዊው ዓለም ውስጥ መዋኘት፣ መንሳፈፍ፣ ይሉሃል ይህ ነው! «...ይህንም ባሰብኩ ጊዜ ሕሊናዬ የልጅሽን የባህሩን ጥልቀት ሊዋኝ ይወዳል፣ የወዳጅሽ የመመዘኛው ማዕበልም ያማታዋል።

ዳግመኛም ባሰብኩ ጊዜ ሕሊናዬ ተሠውሮ ወደላይ ወጥቶ የሕያው መመዘኛ የሆነውን ሊገልጥ ይወዳል። ከነደ እሳትነቱ የተነሳ ይፈራል ከዳግራት ከእርባቸው እርቦ አይደርሰም።.....» (ቅዱሴ ማርያም 84፣85)።

አባ ሕርያቆስ የእመቤታችን እናትነትና ድንግልና፣ አምላክን በማህጸኗ መሸከም፣ ታላቅ ተመስጦ ሆናት ይህን የእግዚአብሔር ድንቅ ጥበብ ለመረዳት የተጓዘበትን ገዞ ሲናገር ይቆይና «...አቅቶት ወደቀደመ አኗኗሩ ይመለሳል» ይላል።

ለአንተም ይህ ሁሉ ነገር ጥልቅና ከባድ ቢሆንብህ ከዚህ ዓለም በተለየ ነፍሳት መንፈስ ልትመሠጥ ትችላለህ። ጌታችን መድኃኒታችን አዮሱስ ክርስቶስ፣ ስለአባታችን አብርሃምና በእቅፉ ስላለው አልአዛር እንደነገረን በገነት ከእግዚአብሔር ጋር ባሉ ቅዱሳን (ሉቃ 23:43)፣ ወይም በምድር ለረድኤት በታላኩት መነሻህን ልታደርግ ትችላለህ። አንድ ኮከብ ከሌላው በከብር እንደሚለይ ለእያንዳንዳቸው የተሠጠው ክብርም ሊመስጥ የሚችል ነው። (1 ቆሮ 15:41)።

ትንሳኤ መታገጥ ሰማያዊውና መንፈሳዊው አካል (1 ቆሮ 15:42-50)፣ ዘለዓለማዊነት፣ የሚመጣው ክብር፣ የእግዚአብሔር መንግሥት፣ ክብረ ቅዱሳን፣ ለዘለዓለም ደስታ እንዲሆን ለእኛ የተዘጋጀልን መንግሥት... እነዚህ ሁሉ በተመሰጠ ወደእግዚአብሔር ለመጓዝ እንድንችል የሚያነሳሱ ናቸው።

ይህም ከከበደህ ደግሞ ወደምድር ተመለስና በዙሪያህ ያሉትን የተፈጥሮ ጸጋዎች አሰላስል። ጌታችን እንደተናገረው «የሰማይ ወርቅን፣ የሚዳ አበቦችን ተመልከት» (ማቴ 6:26-30)። አምላክህ ክርስቶስ ያስተማረህ ስሜትን የሚቀሰቅስ ሥጋዊ ተመስጦ፣ ውበትን፣ የቀለሞችን ቅንጅት፣ መግዛቸውን እያደነቅህ፣ ስምምነታቸውን እያየህ ብቻ የምታልፍበትን አይደለም። ከስሜታዊነት በላይ ከፍ ብለህ ንጉሠ ሰሎሞን እንኳን በዚህ ሁሉ ክብሩ ከአንርሱ እንደአንዱ ያልለበሰውን ዓይነት አድርጎ የፈጠራቸው እግዚአብሔርን አሰባሰብ ሕሊናህን ለእርሱ እንድታስገዛ ነው። በዚህ

ውስጥ ከሆነን ለእነዚህ ሁሉ ፍጥረታት እግዚአብሔር እንዴት እንደሚያስብላቸው ታሰባሰባለሁ። አንተም ራስህ «እግዚአብሔር እርሻዬ ነው ይጠብቀኛል፤ በእርሱም እመካለሁ» ወደሚል ጽኑ እምነት ታደርጋለህ። ቁንቀት፣ ጥበት፣ አለመረጋጋት፣ ሰላም ማጣት፣ ብቸኝነት ሁሉ ከአንተ ይርቃሉ።

በተፈጥሮ አበቦችና በሰው እጅ በተሠሩት (artificial) መካከል ያለውን ልዩነት በተመሰጠ ካስተዋልክ፣ ሰው ምንም ያህል ቢጠበብ ሕይወት ሊሠጥ የማይችል መሆኑን፣ ያለሕይወት መግዛና እድገት ያለመኖሩን ትረዳለህ። መልካቸውም ቢሆን በፍጹም ሊነጻጸር የማይችል ስለሆነ ሁሉን የሚችል ጌታህን ሥራዎች ለማድነት መንገድ ታገኛለህ። በሰማይ ወፎችም እነዚህን ሁሉ ማስተዋል ትችላለህ። በተፈጥሮ ተነስተህ ሌሎችም ወደእግዚአብሔር ስትደርሱና፣ ከዓለም ስታመልጥ ደግሞ «ነፍሳችን እንደወፍ ከአጻኞች ወጥመድ አመለጠን፣ ወጥመድ ተሠበረ፣ እኛም አመለጥን» እያልክ በደስታ ትዘምራለህ። (መዝ 123:7)

በእውነት እግዚአብሔርን ምን ቃል ይገልጻል? ለሚጠሩት ሁሉ ምግባቸውን ይሠጣል። ሰማይን በደመና ይሸፍናል። ምድርን ተጠምታ ሳለች በዝናም ያረሠርሳታል። ለእንስሳትም ሳርን በምድር ላይ ያበቅላል። ለሰው የሚጠቅመውን ሁሉ ያዘጋጃል። (መዝ 146:9)፣ እርሱ ራሱም «ቁራዎችን ተመልክቱ፣ አይዘኑ፣ አያጭዱ፣ ዕቃ ቤትም ነተራ የላቸውም። እግዚአብሔር ይመግባቸዋል» ሲል ተናግሯል። (ሉቃ 12:24)

አሁን ስለቁራ ስናስብ በውስጣችን ያለው ምስል ጥሩ አይደለም። እንደ መጥፎ እጣም የሚቆጥሩት ብዙ ሰዎች አሉ። እግዚአብሔር ገን ይህን የመሠለ ጥንቃቄ ያደርገለታል። ከዚህም በላይ በዚያ የረሀብ ዘመን ላይ ለኢልያስ መጋቢ እንዲሆነው ተመድዖም ነበር። (1 ነገ 17:6)። በገደለ ቅዱሳንም ለባህታዊው ጳውሎስ ምግብ ሲያመጣለት ስታይ እግዚአብሔርን ዕጽብ ዕጽብ ያሰኘሃል። እግዚአብሔር እንስሳትን፣ አዕዋፍን፣ ፍጥረታትን፣ ወደቅዱሳን ይልካቸዋል። እነርሱም መታዘዝንና ፈቃዱን መፈጸምን ያውቁበታል። በእነዚህ ሁሉ የተገለጸውን የእግዚአብሔር ክብር

ስታነብ ባዶ ከሆነው የመጀመሪያ ህሳብህ ወደጥልቁ መንፈሳዊነት በተወሰኑ ደረጃዎች መሻሻል ታደርጋለህ።

እግዚአብሔር በጥቃቅን ነፍሳት ሳይቀር ያስተምርሃል። ብዙ መንፈሳዊ መንገዶችንም አዘጋጅቶልህ በእነዚህ ወደ ፈጣሪህ ተጉዞህ ትደርስ ዘንድ አድርጎሃል። «አንተ ታካቸ ወደ ገብረ ጉንዳን ሂድ፣ መንገዱንም ተመልክተህ ጠቢብ ሁኑ...» (ምሳ 6:6)። በሕይወቴ አንድም ጉንዳን ሥራ ፈት ሆኖ አይቼ አላውቅም። ባለማቋረጥ ይርጣል፣ ይሠራል፣ አይቆምም።

ገብረ ጉንዳንን በማስተዋል ላለበው፣ ሕብረታቸውን፣ ክመጠናቸው አስር አጥፍ የሚሆን ነገር ተሸክመው ሲጓዙ ለተመለከተ አስገራሚ ትምህርት ይሰጣሉ። የሕብረት ሥራን፣ ሥነ ሥርዓት፣ እንዲሁም መስመራቸውን ጠብቀው ሲጓዙ ሕግና ሥርዓት መከተልን ያስተምራል። በመካከላቸው የሚታየው ድንቅ የሆነ መግባባትም ፍቅርንም ያሳስባል። እንደዚህ ንቦችም ብዙ ሊያስተምሩ ይችላሉ።

አስደናቂው የንቦች አደኗርም ሌላው ሊመስጥ የሚችል ዓለም ነው። እግዚአብሔር እንዴት ንቦችን ከዚህ ተሠጥኦ ችሎታ ጋር ፈጠራቸው? የአበባን ዱቄት ሰብስቦ እጅግ የሚጥም ማርን መስራት የሚገርም ነው ያን አስገራሚና በእውቅ ዲዛይነር የተሰራ የሚመስል ሰም የሚሰሩትን እንዴት ነው? አበባን ፍለጋ የሚጓዙት ርቀትም አስደናቂ ነው። ስለዚህ አነዚህን አስገራሚ ፍጡራን የፈጠረ እግዚአብሔር ሥራው ምን ያህል ድንቅ ነው?

መንፈሳዊ ሰው ትንሽ ምክንያትን አንስቶ ወደጥልቅ መንፈሳዊ ዓለም የመግባት ችሎታ ያለው ነው። ከዚህም በላይ ቁስአካላዊ ከሆነው ነገር መንፈሳዊውን ትምህርት ለይቶ ማውጣት የሚችል ነው።

የሰው አካልም የፈጣሪን ታላቅነት የሚያስረዳ በመሆኑ ሠፊ የተመሰጠ ዓለም ሊሆን ይችላል። የእያንዳንዱ የሰውነት ክፍል ልዩ ችሎታ አስተዋይነት ሰው የመመሠጥ በቂ ኃይል አለው። ለምሳሌ

የአእምሮአችን የማየት፣ የመስማት የእንቅስቃሴና የንግግር አስገራሚ መዕከልነቱ፣ ከእነዚህ ለአንዱ ግዕዝል የደም ዝውውር ቢቋረጥ የሚከሰተው ነገር እንዴት አይመስት!

መጠኗ የእጅ ጭብጥን የምታክለውን ልብና ሥራዋንም ብናስብ እንደዚሁ ነው። እንደመጠኗ ሳይሆን እጅግ በጥንቃቄ የሚከናወኑ ውስብስብ ተግባርት ይከናወኑታል። ልብ በአእምሮ እንደሚወሰን፣ ሕይወትም በልብ እንቅስቃሴ ሥር ነው። ስለሰውነት ክፍሎቻችን ሁሉ አንስተን ርቀታቸውን፣ ሥራቸውን ብንተነትን ጊዜም ሁኔታዎችንም አይፈትዱልንም። እነዚህ ሁሉ ግን በአንድ ሰውነት ውስጥ በስምምነት መሥራታቸው ዕጹብ ድንቅ የፈጣሪ ሥራ ያሠኛል። ከእነዚህ አንዱ እንኳን ከጥቅም ውጪ ቢሆን ዛሬ ያለው የረቀቀ የሳይንስ ጥበብ እንኳን ወደቀድሞ የተፈጠረ ሁኔታው ሲመለሰው አይችልም።

ታዲያ እነዚህ ሁሉ በሁሉን ቻይ አምላክ የሆኑ የሰውነት ክህሎቶች ከሆኑና ይህን ያህል የሚያስደምሙ ከሆኑ የመንፈስ ስጦታዎች ምን ያህል ይረቅቁ ይሆን?

በክስተቶች /በድርጊቶች/ መመሠጥ

ይህ ማለት የእግዚአብሔርን ጥበብና ዕቅድ፣ ሀሳቡን እንክብካቤውን የሚገልጹ በዕለት ተዕለት ኑሯችን ውስጥ የሚከሰቱትን ነገሮች በማሰብ መመሠጥና ወደእግዚአብሔር መጓዝ ማለት ነው። ያለንበትንና በታሪክ የምናውቀውን የእግዚአብሔር እጅ ያለበትን ነገር ሁሉ የሚያጠቃልለውም የዚህ ዓይነት ተመስጦ ነው።

ታሪካዊ ሁኔታዎችን ቆም ብለህ ሳታሰባስል በግድ የለሽነት ብታልፋቸው ለመንፈሳዊ ሕይወትህ መልካም አይሆንም። በክርስትና ሕይወት ውስጥ ሕያው ሆኖ የሚኖር እንጂ አለፈ የሚባል ታሪክ የለም። ምክንያቱም የሆነውን ሁሉ ያከናወነው ትናንት የነበረ፣ ዛሬም ያለ፣ ወደፊትም ሂደት ዘለዓለማዊው አምላክ እግዚአብሔር ስለሆነ ነው።

በአርዮስ ላይ በተወሰደው እርምጃ የእግዚአብሔር እጅ ነበረ። ዲዮቅልጥያኖስና ኔርን በደረሰባቸው ትግት ላይ ሁሉ እግዚአብሔር ነበረ። አትናቴዎስን ዓለም ሁሉ በጥላቻ በተነሳበት ጊዜ እግዚአብሔር ግን ከእርሱ ጋር ነበረ። እግዚአብሔር ከአባቶቻችን ቅዱሳን ጋር የሠራና ከሞታቸው በፊት ታሪካቸውን እንዲያቆዩልን ያስቻላቸው ነው።

በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር የታጣበት ጊዜ የለም። በእርግጥ ታሪክ የድርጊቶች መዝገብ ወይስ አምላካዊ ትምህርት? ይህን ጥያቄ ለመመለስ ፍጹም የሆነ ተመስጦ ያስፈልገሃል።

በ313 ዓመተ ምሕረት፣ በንጉሥ ቆስጠንጢኖስ፣ ለሃይማኖት ነፃነት የሚሠጥ ዐዋጅ ሲታወጅ እግዚአብሔር ንጉሡን እንዴት እንደተጠቀመበት የሚጠይቅ ተመስጦ አይመጣም? ይህ ታሪካዊ ጊዜ በክርስትና ታሪክ ውስጥ ልዩ ሥፍራ ያለውና የክርስቲያኖች ስደት ወደማብቃቱ የመጣበት ጊዜ ነው።

በዓለም ላይ የተፈሩ፣ የተከበሩ ኃያላን በሚያስደንቅ ፍጥነት ሲወድቁና ሲወገዱ፣ በሚከሰተው ነገር ውስጥና በወደፊት አጣቸው ውስጥ የእግዚአብሔር እጅ አልነበረበትም ብሎ መካድ ይቻል ይሆን? ታሪክን ከእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ መለየት መንፈሳዊ ተግባር አይደለም። ስለዚህ መንፈሳዊያንን በታሪክ ውስጥ ያለው የእግዚአብሔር እጅ በእጅጉ ይመስጣቸዋል።

በጸሎት መመሠጥ

በጸሎት ውስጥ የሚመጣው ተመስጦ፣ በግል ወይም በማህበር ጸሎት ወይም በቅዳሴ ሊሆን ይችላል። ጸሎቱን በተመስጦ የጀመረ ሰው ጸሎቱ ጥልቅና የማስተዋል ብሎም ስኬታማ ይሆንበታል።

አባቶቻችን ቅዱሳን የጸሎት ቃላትን በከንቱና ጥልቅ ባልሆነ መንፈስ ፈጥኖ ለመጨረስ ብቻ አይደገሙም ነበር። ምክንያቱም በዚህ በአፋቸው ውስጥ ካለው ጣዕመ ቃል የተነሳ አጳርጠው ወይም ፈጥነው ጨርሰው ሌላ ነገር ሊናገሩበት አይፈልጉም። የጸሎት መንፈሳቸው በሚሰጣቸው ኃይልና ጥንካሬ በተመሰጠ ወደእግዚአብሔር ተገዘው በማስተዋል ይጸልያሉ። ቃላቱ የሚፈልፉት ከልባቸው መዝገብ ስለሆነ ሀሳባቸውና ቃላቸው የተለያዩ አይደሉም። በፊቱ ከቆሙት ከእግዚአብሔር ጋር ስለመነጋገራቸው እንጂ ስለጸለዩበት ሰዓት መርዘምና ማጠር አይጨነቁም። ብዙውን ጸሎት በፍጥነት በመጨረሳቸው መልካም የጸሎት መስዋዕት እንዳቀረቡ ደስ የሚላቸው ሰዎች አሉ። ማር ይሰሐቅ አንተን ሲመክርህ አንዲህ ይላል። «አንተ ግን ለቃላት ቆጠራ በእግዚአብሔር ፊት አትቁም።»

በተመሳሳይ መልኩ ለመንፈሳዊ መዝሙርም አንደጸሎት ጥንቃቄ ማድረግ ያስፈልጋል። ከመንፈሳዊነት የወጡና አላማቸው እግዚአብሔር ያልሆኑ ማናቸውም ነገሮች ከተመሰጠ ውጪ ስለሚሆኑ ከንቱዎች ናቸው።

በጸሎት፣ በመዝሙር፣ የመመስገና ስጦታ ከሌላህ ደግሞ የአባቶቻችንን የጸሎትና የመዝሙር ተመስጦ ከገድላቸው እንድትማር እመክርሃለሁ።

በእግዚአብሔር ባህርያት መመስገና

ስሙ የተመሰገነ ይሁንና የእግዚአብሔር ባህርያት ጥልቅ የተመሰጠ ምንጮች ሊሆኑ ይችላሉ። የምሕረቱ ብዛት፣ የቸርነቱ ስፋት፣ የትዕግስቱ መጠን..... የአምላካችን የክርስቶስ ርሀራሃ፣ ፍቅር፣ ኃጢአተኞችን በይቅርታ ዓይን መመልከት.....ይህን ሁሉ እያሰላሰልክ «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር፣ ምድር ሁሉ በከብሩ ተዋልታለች» እያልክ ብታመሰግነው ባህርያቱ በተመሰጠ ውስጥ ወደእርሱ እንድትጓዙ ያደርጉሃል።

በእግዚአብሔር ባህርያት ላይ ተመስርቶ የሚመጣውን ተመስጦ በሁለት መንገድ ልታየው ትችላለሁ። የመጀመሪያው፣ ከላይ የተመለከተው ከእኛ ጋር ካለው ግንኙነት አንጻር የሚገለጸው ሲሆን ሁለተኛው የራሱን ባህርያት የሚገልፅ ነው። ለምሳሌ የእግዚአብሔርን ዘለዓለማዊነት፣ ወሰንየለሽነት፣ ፈጣሪነት፣ ኃያልነት፣ እያሰብክ መመስገና ማለት ነው።

እነዚህ ሁሉ ክርስቲያን በንጹሕ መንፈስ ወደ ንጹሕ አምላካችን ወደእግዚአብሔር ሊጓዝ የሚችልባቸው መንገዶች ናቸው።

ኃጢአተኞች ሳለን ሳይንቀን ወደእርሱ ለመድረስ እንድንችል እነዚህን መንገዶች ያዘጋጃልን አምላችን እግዚአብሔር በቅዱሳኑ ስም የተከበረና የተመሰገነ ይሁን።

አዘጋጅ፡- ብፁዕ ወቅዱስ አበነ ሺኖዳ ሣልሳዊ

ተርጓሚ

ዲያቆን ግርማ ባቱ

በቅድሥት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ

የ3ኛ ሃመት የዲግሪ ተማሪ